

membru al consiliului medical; întemeiător și director al primului spital de copii.

Ca literat a publicat el următoarele scrieri de mare însemnătate pentru dezvoltarea științelor naturale la Români: 1.) Minunile naturii, 3 vol. (1852) — 2.) Mineralogia, după Belez, (1854.) — 3.) Asfixia și leșinul (1854)—4.) Botanica, după Belez (1856.)—5.) Higiena populară (1857.) — 6.) Zoologia (1857) — 7.) Debora, melodr. în 4 acte (1858.)—8.) Cărticica altoiului (1859.)—9.) Manual de silvicultură (1861.) — 10.) Isis și Natura (de la 1856 până la 1859.) — 11.) Natura, fôe pentru lățirea științelor naturale (de la 1861 până la 1863 în unire cu D. Ananescu) — 12.) Israelitul român, fôe politică (1857). —

El a murit la anul 1863 în București, regretat de toți, câți 'lă cunosea, și cu mare daună pentru științele naturale. — El a fost neadormit în activitatea sa spirituală, fiind că a fost pus adevărat la locul său. Mulți ar pute face adese mult, decă ar fi puși, fiă care la locul său :

Că de-ar pune Dumnezeu
P'orî ce om la locul său,